

Olv.: 1Sám 16,1b.6-7.10-13a. – Ef 5,8-14 – Jn 9,1-41

A vakonszülött meggyógyítása

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket!

Nagyböjt 4. vasárnapja, a *letáre* vasárnap. Azt jelenti magyarul, hogy az örvendezés vasárnapja. Minden okunk megvan az örvendezésre, mert Isten nem áldozatot kíván tőlünk, hanem irgalmat. Isten maga is irgalmas hozzánk és elvárja tőlünk, hogy irgalmas szívvel legyünk mi is egymás iránt.

Másrészt ez az örvendezés azt is jelenti, hogy az Isten elveszi az ellenségeskedés szellemét, ami elválaszt bennünket egymástól. Mekkora ajándék, hogy az Isten meg akarja gyógyítani a szívünket, hogy ne ellenségeskedjünk, mert ha ez megmarad, akkor mindig távol kerülünk egymástól. Isten azt akarja, hogy közel legyünk egymáshoz, összetartozzunk egymással. Kérjük Istentől ezt az ajándékot, ezt a fölismerést, hogy valóban egymással közösségben élhessünk.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

„Boldogok, akik látnak!”

Szívem szerint ma így fordulnék hozzátok: „Kedves látó Testvéreim!” Hiszen Jézus azzal az ígérettel fordul felénk, hogy aki lát, az érti Isten titkait. Valamiképpen belelát Isten titkaiba. Nem arról van szó csupán, hogy a szemünkkel fényképezünk. Hiszen a szemünk olyan, mint egy fényképezőgép. Embereket látunk, tárgyakat, természeti tüneményeket. Ezeket a szemünk lefényképezi. Azt mondhatnám, hogy a szemünkkel nézünk. Csakhogy nem erről van szó.

***Jézus azt mondja: „Boldogok, akik látnak.”
Jézus a látást és a hitet összekapcsolja. Össze is tartozik.***

Pascalnak van egy nagyon találó mondata: - egyébként a franciák egy invenciózus nép, ragyogó meglátásai vannak, és *Pascal azt mondja:*

„A szívnek vannak olyan érvei, amiket az ész nem ért.”

Ragyogó! Pascal felmutatja azt, hogy a szívnek valóban vannak olyan érvei, amikhez az ész nem tud hozzászólni. Ezen a mai vasárnapon erről van szó, hogy az ember foglalkozzon a szív érveivel, mert látni azt jelenti, hogy az ember valamit belát. Gyönyörű! Lát és valamit belát, vagyis megért. Gondoljunk arra a húsvéti jelenetre, amikor a két apostol, Péter és János fut Jézus sírjához. Először János ér oda, de udvarias, megáll és megvárja, hogy az idősebb lásson. Péter benéz a sírba, aztán kifordul. Majd következik János, aki ugyanazt látja, nézi, amit Péter. Péter csak nézte.... János pedig – így olvassuk a Szentírásban – ***látta és hitt***. Vagyis abból a jelenségből, amivel János ott találkozott, ***megértette, belátta*** azt, amit Jézus korábban mondott.

A mai vasárnapon ez a kérdés van a középpontban. Értjük-e, amiket Jézus mondott, amiket Jézus tanított? Boldogok, akik értik azt, amit Jézus mondott, amit Jézus tett. Ezekre az

emberekre mondja a Szentírás, hogy **látók**. A farizeusok értetlenkedtek, nem akarták belátni, nem akarták megérteni, amit Jézus mondott, mert ők a maguk igazsága körül forogtak. Ők azt gondolták, hogy látnak, de valójában vakok. *Jézus azt akarja, hogy lásson az ember.*

Jézus a világ Világossága!

Azon is elgondolkodhatunk, mit jelent az, amikor az ember megvakul valami betegség okán, vagy születésénél fogva. Vakság. De Jézus nem erre gondol. A magyar nyelv csodálatos kifejezési módjával szembesülünk, amikor ezt mondja, hogy világtalan. Jézus azt mondja a vaknak, a nem látónak, hogy világtalan. Ki a világtalan? Aki nem fogja föl a világosságot.

Jézus magáról mondja, hogy ő a Világosság.
Jézus ebben segít nekünk, hogy ne legyünk világtalanok,
mert ez nem testi vakság. Ez a lélek vaksága.
Ez a világtalanság egyenlő a hitetlenséggel.
A világtalan az, aki nem hisz Krisztusban.

A vakon született ember a gyógyulását várta Jézustól, *de többről van szó*. Később, amikor találkozott Jézussal, akkor ***ez az ember megvallotta a hitét***. Jézus azt kérdezte tőle: „Hiszel az Emberfiában?” „Ki az Uram? Hinni akarok benne.” „Előtted áll, felelte Jézus, ő az, aki veled beszél.” „Hiszek Uram!” – kiáltotta és leborult előtte.

Isten szeretetében egymással összetartozunk!

Itt arról is elmélkedhetünk, hogy Jézus miért gyógyította meg a vak embert és mit jelent a gyógyítása? Ez az ember ott ül az út szélén és mennek az emberek. Van, aki oda se fordul, csak elmegy, van, aki egy pillanatra megáll, valami kis adományt odadob ennek az embernek és megy tovább. Jézus nem ezt teszi. Jézus megáll és odamegy hozzá.

A szentmise elején mondtam, hogy azért van okunk az örömezésre, mert Jézus elveszi az ellenségeskedést a mi világunkból, vagyis megszünteti azt, ami az ellenségeskedés következménye, ***a távolságot***. Akik ellenségeskednek, azok távolodnak egymástól. Ezért vagyunk betegek. Ezért fáj a lelkünk. Jézus amikor meggyógyítja ezt az embert, akkor odalép hozzá. Közelebb megy hozzá és ez a közelség jelenti a gyógyulást. Ebben a közelségben ez az ember sok mindent megért. Megérti azt, mit jelent, amikor nem csak elmennek emberek mellette, előtte, hanem amikor emberek odafordulnak hozzá.

***Ez a gyógyítás! Akkor kezd szűnni a hitetlenségünk,
amikor közelebb lépünk egymáshoz.***

Kérjük Istentől a mai vasárnapon azt az ajándékot, hogy tudjunk egymáshoz közelebb lépni. Ez csak akkor lehetséges, - ne áltassuk magunkat, - ha az Istennel való kapcsolatunk és az egymással való kapcsolatunk egy. János apostol írja: „Mutassa meg valaki nekem az istenszeretetét úgy, hogy a másik embert meg nem szereti.” Ilyen nincs. Ha szeretem az Istent, akkor ez azt jelenti, hogy szeretem a másik embert. Ha közel vagyok az Istenhez, akkor ez azt jelenti, hogy közelebb lépek a másik emberhez. Kérjük Istentől, tegye számunkra világossá, miből származik a mi hitetlenségünk! Miből származik a mi világtalanságunk? Gyönyörű volt a mai szentlecke: Mit jelent a világosság nekünk? Mit jelent a kapcsolatunk Jézussal, aki a Világosság?

***Jézussal való kapcsolatunk építi föl a mi életünket a másik emberrel, a többi emberrel.
A világtalanságunknak, a hitetlenségünknek három okát említem, - több oka is van.***

A hitetlenségünk oka a butaság.
 A hitetlenségünk oka a közöny.
 A hitetlenségünk oka a bálványimádás.

Hitetlenségünk oka a butaság.

Mi emberek tudunk ilyeneket mondani, hogy csak *azt hiszem el, amit látok*. Tessék ebbe belegondolni, milyen értelmetlen: *azt hiszem el, amit látok*. Ez még akkor sem igaz, ha ehhez hozzáteszem, hogy amit *belátok*, mert ha számomra csak az van, amit belátok, akkor keveset látok be. Olyan kevés dolgot értünk meg. Olyan kevés dolognak jutunk a végére. Ha csak az létezik számomra, amit megérték, akkor mi lesz a világnak ezzel a csodálatos szépségével? Akkor mi közöm hozzá? Ez ostoba gondolkodás, butaság.

Van egy keleti mese. Mohamed prédikál az állatoknak. Az állatok hallgatják. Mindaz tetszik nekik, amit Mohamed mond. Két állattal nem tud mit kezdeni. Az egyik az ökör, a másik a disznó. Az ökör nem érti, amit Mohamed mond, mert buta. A disznó meg nem érti, amit Mohamed mond, mert tisztátalan. Ezekkel nem tud mit kezdeni.

Az emberek mintha nem akarnák érteni azt, amit Aquinói Szent Tamás oly csodálatosan kifejez: „A teremtett világból lehet következtetni a Teremtőre.” Nézzünk föl az égre! Nézzük a csillagokat! Nézzük ezt a szép teremtett világot! Lehetetlen, hogy ebből ne lássa az ember azt, amit látni kell. Ne tudjon következtetni az ember, amire következtetni kell. Mintha mi emberek nem a természetünknek megfelelően élnénk és gondolkodnánk, hiszen az ember testes-lelkes lény. Megalkotta Isten – a Biblia szerint – képes elbeszélés, a föld porából a testünket és adott a Lelkéből. Ha mi emberként akarunk gondolkodni, akkor nem lehet kihagyni a lelkünket, csak a testünkre gondolni. Adott a Lelkéből. Ha minden a természetének megfelel, akkor a mi esetünkben ez azt jelenti, hogy a lelkünkre is gondolunk. Ha felemelek egy tárgyat és elengedem, akkor az a természetének megfelelően leesik. Ha az ember a természetének megfelelően gondolkodik magáról, akkor nem lehet kihagyni a lelkét.

***Ha az ember önmagáról gondolkodván
 a lelkével nem foglalkozik, nem törődik,
 akkor vak, világtalan, hitetlen.***

Hitetlenségünk oka a közöny.

Nem érdekel. Hányszor halljuk. Csak az érdekel, ami nekem úgy gondolom, hogy fontos, amiben bent vagyok. Sokkal jobban érdekel egyébként bennünket ez a világ, amelyben élünk. Mintha más nem is lenne, csak ez a teremtett világ. Valaki ezzel a „V” betűvel fejezte ki, hogy a világ számos „v” betű. A világ az vásár. Eladó minden, az egész világ. A világ választ. Rossz utat is lehet választani. A világ vulkán. Néha kitör és mindent elsodor.

Közöny az, amikor az ember azt gondolja, hogy csak ez a világ van és csak ezzel foglalkozik. Ennél tágabb a mi emberi világunk. Nem vagyunk ilyen földhöz ragadottak.

***Igen, belegyökerezünk ebbe a földbe,
 de lelkünk is van, Isten magából adott nekünk.
 Nem lehet kihagyni, mert akkor ez a világ,
 ez az anyagi világ ez egyszerűen elsodor bennünket.***

Hitetlenségünk oka a bálványaink.

A vallási rítusok, még a régiek Azt mondják, hogy a vallás ópium a népnek, hogy bálványimádásról van szó mindabban, amit ezek a hívők, ezek a keresztények tesznek... Mintha erősítenék, hogy ha az ember Istennel nem foglalkozik, akkor a bálványokból választ. Isten nem bálvány. Isten szerető Atya, az Isten Teremtő a mi hitünk szerint. Ők nem így mondják. Viszont ha elhagyjuk az Istent, akkor bálványokhoz fordulunk. Ilyen bálványok a pénz. Ilyen bálványok a mi élvezeteink. Ilyen bálványok a kábítószer. Ezek bálványok.

***Ha az ember elfordul az Istentől, akkor a bálványok felé fordul.
Ennek a mai világnak talán a legnagyobb tragédiája ez a vakság,
hogy ilyen bálványai vannak a civilizált világ emberének.***

Testvérek!

Nagyon fontos, hogy ezeken a kérdéseken elgondolkodjunk. A szívnek vannak olyan érvei, amikkel az ész nem tud mit kezdeni, mert csak a szívével lát jól az ember. Istenes Szent János Atyánk mondotta, az ő üzenetében ez a legcsodálatosabb, amikor azokra a jelekre hivatkozik, amiket az ember csak a szívével ragadhat meg. Abban mindannyian egyetérthetünk, hogy

***az az ember mondhatja el, hogy teljes életet él,
aki nem tagadja meg ezeket az érveket és
egy kicsit mindig vizsgálhatja az ésszerű indokait.***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Gondoljunk arra, hogy tegnap volt II. János Pál pápa halálának az évfordulója. 2005. április 2.-án halt meg. Hamarosan, 2011. május elsején boldoggá avatja az Egyház. Ebben az imádságban gondoljunk rá és köszönjük meg az ő áldott szolgálatát.

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Isten áldását kapjuk. Ebben az áldásban Erő van, isteni Erő. Kérjük ezt az Erőt. Ne feledkezzünk meg arról, hogy bálványok uralkodnak rajtunk. Magunk készítjük el ezeket a bálványokat és ezek egyszerűen lebontanak bennünket. Megszűnik az ember összetartó ereje, az ember testi-lelki egysége. Mondják, hogy régen a hajósok beszéltek arról, hogy valahol a tengeren van egy olyan pont, ahol a hajók mindig elpusztultak, összetörtek. Mágneses erőnek tulajdonították ezt. Ha a hajó közeledett oda, akkor a hajó vasait magához rántotta és darabokra tört a hajó. Valahogy ilyenek ezek a bálványok. Megszüntetik az ember testi-lelki egységét, épségét. Széthullunk.

Kérjük az Isten áldását, hogy tudjunk megvívni. Tudjuk megvívni a magunk harcát és ne cseréljük fel az Istent, aki szeret bennünket. Ne higgyük el az Isten ellenfeleinek mindazt, amit mondanak. Higgyünk jobban Jézusnak, aki Isten szeretetéről beszél nekünk. Arról, hogy mi egymással összetartozunk, egymással közösségben vagyunk. Minden szentmise is erről szól. Egy asztalhoz ültet le bennünket. Mindenki egyforma. Mindenki Isten vonzásában van, ha engedi ezt az Erőt érvényesülni. Isten Vonzó Erejét. Isten áldásával megyünk el.

+ Á L D Á S +